

vi stiller vort Ændringsforslag, dels fordi vi selv mener, at Bestemmelsen ikke bør staa paa den Maade. Fra Kaserner og lignende har der heller ikke lydt Krav om Forandring. Skal der forandres noget der, er Militæret stærkt nok til selv at gøre det, vi behøver ikke at gribe vejledende, eller man kan næsten sige forstyrrende ind i Forholdene. Ingen har haft Bud efter os til at give Regler for Forholdene der, og det er jo ogsaa gaaet meget godt hidtil; der har ikke mig bekendt været Excesser, som skulde foranledige, at der kom særlige Bestemmelser for Kaserner og Arbejdspladser. Man gør det jo heller ikke helt igennem. Der er mange Arbejdspladser, Banker, Kontorer o. s. v., som har et Samlingssted, hvor man forsyner sig med Mad og Drikkevarer, et Marketeri eller en Restauration, eller hvad det nu kaldes; men for dem har man jo ikke tænkt paa at indføre saadanne Bestemmelser. Jeg synes derfor ikke, der er Anledning til at gøre det. Man skal kun lovgive, naar Nødvendigheden viser, at det bør gøres, men det har Nødvendigheden ikke vist her.

Jeg kommer saa til Kommuneafstemningerne. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i hans Opfattelse af Kommuneafstemningerne og den Maade, hvorpaa de vil komme til at virke. Jeg ser derfor helst, at Bestemmelserne tages ud af Lovforslaget, og jeg gaar ud fra, at naar det sker, maa Kommuneafstemninger om dette og andre Spørgsmaal ikke være tilladt. Men jeg ved ikke, hvorledes det vil gaa med et saadant Ændringsforslag. Der har ikke været afholdt nogen Generalprøve paa Afstemningen, der er vist ingen, som ved, hvorledes hans Parti vil stille sig — jeg ved det i alt Fald ikke for mit Partis Vedkommende. Der kan jo ske noget menneskeligt: at dette ikke bliver vedtaget. Derfor har vi subsidiært sluttet os til et Mindretal, som har stillet det Forslag, det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Ejsing) nylig motiverede. Hvis det altsaa skulde ske, at det principale Forslag om Kommuneafstemninger forkastes, mener vi, at man, fordi man foretrækker det mindre Onde for det større, som de nuværende Afstemninger er, hellere bør stemme for det, for det kunde dog være, at man ved at holde hver paa sit vilde splitte Stemmerne, saa at man fik noget, der var daarligere end de 35 pCt. Jeg er ganske enig i den Opfattelse, at det bør være Repræsentationen, der har Afgørelsen, saa længe vi lader os lede gennem et repræsentativt System. Det er den, der har Ansvar, og det er ganske falsk, mener jeg, naar man vil betegne Afstemningen som en Udvidelse af det kommunale

Selvstyre. Hvad er det dog for en Tale om Udvidelse! Vi har jo ved Valgene vist, hvorledes vi vil stemme om de almindelige Spørgsmaal. Skal vi saa have Kommuneafstemning om de specielle Spørgsmaal, hvad Folk maa spise eller drikke, hvad de maa nyde af Kaffe eller Tobak, eller jeg ved ikke, hvad man kan finde paa? Det synes jeg fører for vidt. Vi har en Repræsentation i Kommunen, den er valgt af Befolkningen og har Ledelsen og Ansvar, overfor Vælgerne. Foretager den noget, man synes er forkert, er det enhvers Ret at kritisere det og søge at faa det forandret næste Gang, men det bør efter min Mening være den, der har Afgørelsen. Derfor mener vi principielt, at der bør stemmes for Ændringsforslag Nr. 36 og de dertil hørende Ændringsforslag til andre Paragraffer, men eventuelt maa vi gaa med til at stemme for den af det nys nævnte Medlem (Ejsing) foreslaaede Ændring.

Maa jeg med det samme — jeg havde ikke tænkt at skulle opholde mig derved — gøre en Bemærkning til det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) angaaende Chokoladen. Jeg har ikke kunnet værgе mig mod et Smil, hver Gang der har været Spørgsmaal om at forbyde Chokolade med en Smule Likør i, og da det ærede Medlem stod op her og bekendte sin Synd: at han havde prøvet paa sig selv, hvorledes denne Chokolade virkede, gled der ogsaa et stort Smil hen over mit Ansigt — det tror jeg da. Jeg sagde til mig selv, at det, som det ærede Medlem her havde gjort, gør Børnene jo ikke. Han havde haft en hel Kasse til Raadighed, men Børnene faar jo kun et enkelt Stykke eller to. Det er muligt, at man ved at blive ved at prøve paa sig selv med den Slags Ting til sidst kan naa et Resultat, men at anføre det som Grund for, at man ikke maa nyde et Stykke Chokolade med en uskyldig Draabe Likør i, synes jeg er at gaa for vidt. Jeg vil derfor stemme for det Ændringsforslag, som foreslaar, at den paagældende Bestemmelse gaar ud.

Jeg kommer derefter til Bestemmelsen i § 27 om, at Handelen skulde ind under det almindelige, som eventuelt kan gøres til Genstand for Kommuneafstemning. Det er jeg naturligvis af det principielle Hensyn, jeg har nævnt, imod. Jeg synes ikke, at specielt Handelen bør gøre Følgeskab med Restaurationer og Beværtninger. Naar der skal gives Adgang til Handel med stærke Drikke, mener jeg, at et paa sædvanlig Maade udstedt Borgerskab maa være tilstrækkeligt. Saaledes er det i den nuværende Lov, og jeg forstaar ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt at indføre andre Bestem-